

НАРОДНА СКУПШТИНА

48

На основу члана 112. став 1. тачка 2. Устава Републике Србије,
доносим

УКАЗ

о проглашењу Закона о потврђивању Споразума о ваздушном саобраћају између Владе Републике Србије и Владе Уједињених Арапских Емирата

Проглашава се Закон о потврђивању Споразума о ваздушном саобраћају између Владе Републике Србије и Владе Уједињених Арапских Емирата, који је донела Народна скупштина Републике Србије на Петој седници Првог редовног заседања у 2015. години, 28. априла 2015. године.

ПР број 56

У Београду, 29. априла 2015. године

Председник Републике,
Томислав Николић, с.р.

ЗАКОН

о потврђивању Споразума о ваздушном саобраћају између Владе Републике Србије и Владе Уједињених Арапских Емирата

Члан 1.

Потврђује се Споразум о ваздушном саобраћају између Владе Републике Србије и Владе Уједињених Арапских Емирата, сачињен 14. марта 2014. године, у Београду, у оригиналу на српском, арапском и енглеском језику.

Члан 2.

Текст Споразума о ваздушном саобраћају између Владе Републике Србије и Владе Уједињених Арапских Емирата у оригиналу на српском језику гласи:

СПОРАЗУМ О ВАЗДУШНОМ САОБРАЋАЈУ
ИЗМЕЂУ
ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
И
ВЛАДЕ УЈЕДИЊЕНИХ АРАПСКИХ ЕМИРАТА

Влада Републике Србије и Влада Уједињених Арапских Емирата (у даљем тексту: „стране уговорнице”);

Будући да су потписнице Конвенције о међународном цивилном ваздухопловству отворене за потписивање у Чикагу 7. децембра 1944. године;

У жељи да закључе Споразум ради успостављања и обављања ваздушног саобраћаја између својих односних територија и даље;

Потврђујући значај ваздушног саобраћаја за стварање и очување пријатељства, разумевања и сарадње између народа двеју земаља;

У жељи да омогуће развој међународног ваздушног саобраћаја; Договориле су се о следећем:

ДЕФИНИЦИЈЕ

Члан 1.

1. За потребе овог споразума, ако другачије није утврђено:

а) израз „надлежни орган за ваздушни саобраћај” означава, за Републику Србију, Директорат цивилног ваздухопловства Републике Србије, а за Уједињене Арапске Емирате (УАЕ), Генералну цивилну ваздухопловну власт, или, у оба случаја, свако друго лице или тело, овлашћено да обавља функције на које се односи овај споразум;

б) израз „Конвенција” означава Конвенцију о међународном цивилном ваздухопловству, отворену за потписивање у Чикагу 7. децембра 1944. године, и укључује:

и) сваку измену, која је ступила на снагу сходно члану 94 (а) Конвенције, а ратификовале су је обе стране уговорнице, и

ии) сваки Анекс или сваку његову измену, усвојену према члану 90. Конвенције, ако је тај Анекс или измена, у било ком периоду, на снази за обе стране уговорнице.

У примени овог споразума стране уговорнице се придржавају одредаба Конвенције у мери у којој се те одредбе примењују на међународни ваздушни саобраћај.

в) израз „Споразум” означава овај споразум, Анекс приложен уз споразум који чини његов саставни део и сваку одредбу или напомену која се појављује у Анексу и сваку измену и допуну овог споразума или Анекса;

г) израз „одређени авио-превозилац” означава авио-превозиоца који је одређен и овлашћен према одредбама члана 3. овог споразума;

д) израз „уговорени саобраћај” означава међународни редовни ваздушни саобраћај на линијама одређеним у Анексу овог споразума у циљу превоза путника и робе, одвојено или у комбинацијама;

ђ) израз „територија” има значење из члана 2. Конвенције;

е) изрази „ваздушни саобраћај”, „међународни ваздушни саобраћај”, „авио-превозилац” и „заустављање у некомерцијалне сврхе” имају значења која су одређена чланом 96. Конвенције;

ж) израз „тарифа” означава цену која се плаћа за превоз путника, пртљага и робе и услове према којима се те цене примењују, укључујући и цене и услове за агенцијске и друге помоћне услуге које обавља авио-превозилац у вези са ваздушним саобраћајем, изумимајући накнаду и услове за превоз поште;

з) израз „накнаде корисника” означава накнаде које су уведене авио-превозиоцима за коришћење аеродрома, средстава за ваздушну пловидбу, или средства или услуга за ваздухопловну безбедност, укључујући и остала средства и услуге с тим у вези;

и) израз „роба” укључује и пошту.

2. Називи чланова овог споразума ни на који начин не ограничавају, нити проширују значења било које одредбе овог споразума.

ДАВАЊЕ ПРАВА

Члан 2.

1. Свака страна уговорница даје другој страни уговорници права утврђена овим споразумом како би омогућила одређеним авио-превозицима успостављање и обављање уговореног саобраћаја.

2. Одређени авио-превозиоци државе сваке стране уговорнице имају следећа права:

а) да лете без слетања преко територије државе друге стране уговорнице;

б) да слећу на територију државе друге стране уговорнице у некомерцијалне сврхе;

в) да слеће на територију државе друге стране уговорнице у местима утврђеним Анексом овог споразума, ради укрцавања односно искрцавања путника, робе и поште у међународном саобраћају, одвојено или у комбинацијама, током обављања уговореног саобраћаја.

3. Одредбе става 2. овог члана не дају право одређеном авио-превозиоцу државе једне стране уговорнице да укрцава путнике, робу и пошту који се превозе уз надокнаду, између места на територији државе друге стране уговорнице.

4. Уколико одређени авио-превозиоци државе једне стране уговорнице нису у могућности да обављају, због војних сукоба, политичких немира или других неубичајених околности, уговорени саобраћај предвиђеним рутама, друга страна уговорница предузима све што је у њеној моћи да омогући обављање наведеног саобраћаја одговарајућим привременим рутама, у складу са договором страна уговорница.

5. Авио-превозиоци имају право да користе, под једнаким условима, ваздушне путеве, аеродроме и остала постројења државе друге стране уговорнице.

6. Додатно, авио-превозиоци држава страна уговорница који нису одређени у складу са чланом 3. овог споразума такође имају права из ст. 2а) и 2б) овог члана.

ОДРЕЂИВАЊЕ АВИО-ПРЕВОЗИОЦА И ИЗДАВАЊЕ ДОЗВОЛА

Члан 3.

1. Надлежни орган за ваздушни саобраћај сваке стране уговорнице има право да одреди једног или више авио-превозиоца за обављање уговореног саобраћаја и да повуче или измени одређење авио-превозиоца или да замени раније одређеног авио-превозиоца другим. Наведеним одређењем утврђује се обим овлашћења сваког авио-превозиоца у погледу обављања уговореног саобраћаја. Одређивање или измена одређења врши се писменим путем између надлежних органа за ваздушни саобраћај држава страна уговорница.

2. По пријему обавештења о одређењу, његовој измени или замени и захтева одређеног авио-превозиоца, сачињеног у одговарајућој форми и на одговарајући начин, друга страна уговорница, сходно одредбама ст. 3. и 4. овог члана, без одлагања издаје тако одређеном авио-превозиоцу (авио-превозиоцима) одговарајућу дозволу за обављање саобраћаја.

3. Надлежни орган за ваздушни саобраћај једне стране уговорнице може, пре издавања дозволе за обављање саобраћаја, да захтева од авио-превозиоца које је одредила друга страна уговорница да докаже да испуњава услове утврђене законима и прописима које тај орган примењује за обављање међународног ваздушног саобраћаја, у складу са одредбама Конвенције.

4. Свака страна уговорница има право да одбије издавање дозволе за обављање ваздушног саобраћаја која је наведена у овом члану, или да одређеном авио-превозиоцу пропише услове за коришћење права утврђених у ставу в) члана 2. овог споразума, ако није уверена да власништво знатнијег обима и стварну контролу над тим авио-превозиоцем има држава стране уговорнице која одређује тог авио-превозиоца или њени држављани.

5. Авио-превозилац одређен и овлашћен према одредбама овог члана може у свако доба да отпочне обављање уговореног

саобраћаја ако је на снази ред летења утврђен према одредбама члана 13. овог споразума и ако су утврђене тарифе према одредбама члана 14. овог споразума.

ПОВЛАЧЕЊЕ И ОБУСТАВА ДОЗВОЛА ЗА ОБАВЉАЊЕ САОБРАЋАЈА

Члан 4.

1. Надлежни орган за ваздушни саобраћај сваке стране уговорнице има право да повуче дозволу за обављање саобраћаја, да обустави коришћење права утврђених у члану 2. овог споразума, или да пропише услове потребне за коришћење тих права авио-превозиоцу кога је одредила друга страна уговорница у следећим случајевима:

а) ако авио-превозилац не може да докаже да испуњава услове прописане законима и прописима које тај орган примењује за обављање међународног ваздушног саобраћаја, у складу са Конвенцијом;

б) ако није уверен да власништво знатнијег обима и стварну контролу над тим авио-превозиоцем има држава стране уговорнице која одређује тог авио-превозиоца или њени држављани;

в) у случају када је неопходно да одмах обустави или измени дозволу за обављање саобраћаја авио-превозиоцу у складу са ставом б. члана 8. овог споразума;

г) у случају када друга страна не предузме одговарајуће мере у циљу побољшања сигурности у складу са ставом 2. члана 8. овог споразума; или

д) у случају када друга страна уговорница не испуни било коју одлуку или одредбу која проистекне из примене члана 18. овог споразума;

ђ) ако авио-превозилац на неки други начин не обавља саобраћај у складу са условима прописаним овим споразумом.

2. Ако непосредно повлачење, обустава или увођење услова наведених у ставу 1. овог члана, није неопходно ради спречавања даљег кршења закона и прописа, те мере се користе тек после консултација са другом страном уговорницом, у складу са чланом 16. овог споразума.

ПРИНЦИПИ КОЈИМА СЕ УРЕЂУЈЕ ОБАВЉАЊЕ УГОВОРНОГ САОБРАЋАЈА

Члан 5.

1. Свака страна уговорница дозвољава правичне и једнаке могућности одређеним авио-превозиоцима држава страна уговорница за слободно надметање приликом обављања међународног ваздушног саобраћаја утврђеног овим споразумом.

2. Нема ограничења у погледу капацитета, броја фреквенција, нити типа, односно типова ваздухоплова које користе одређени авио-превозиоци држава страна уговорница у било ком типу ваздушног саобраћаја (путничком, робном, одвојено или у комбинацији).

3. Свака страна уговорница дозвољава сваком одређеном авио-превозиоцу да одреди фреквенцију и капацитет које он нуди у уговореном саобраћају. Сходно овом члану, ниједна страна уговорница једнострано не ограничава обим саобраћаја, фреквенцију или редовност услуга, или тип, односно типове ваздухоплова које користе одређени авио-превозиоци државе друге стране уговорнице, осим ако се то не захтева из царинских, техничких, оперативних разлога или разлога који се односе на очување животне средине, сходно јединственим условима, прописаним чланом 15. Конвенције.

4. Ниједна страна уговорница не намеће одређеним авио-превозиоцима државе друге стране уговорнице било који захтев који се односи на капацитет, фреквенције или саобраћај, који би био у супротности са циљевима овог споразума.

ПРИМЕНА ЗАКОНА И ПРОПИСА

Члан 6.

1. Закони и прописи државе једне стране уговорнице којима се уређује улазак ваздухоплова, боравак и одлазак са њене

територије ваздухоплова који обављају међународни ваздушни саобраћај или ваздушни саобраћај и навигација тих ваздухоплова док су на њеној територији, примењују се и на ваздухоплове авио-превозиоца којег је одредила друга страна уговорнице.

2. Закони и прописи државе једне стране уговорнице који се односе на улазак, боравак и одлазак са њене територије путника, пртљага, посаде и робе, а које се односе на формалности у вези са пасошима, царином, валутом и здравственим мерама, примењују се на путнике, пртљаг, посаду и робу који се превозе ваздухопловом одређеног авио-превозиоца државе друге стране уговорнице, док су на њеној територији.

3. Ниједна страна уговорница не може да одобри, свом или било ком другом авио-превозиоцу, погодности у примени закона и прописа у односу на одређене авио-превознике друге стране уговорнице.

4. Путници, пртљаг и роба у директном транзиту преко територије државе једне стране уговорнице који не напуштају простор на аеродрому намењен за ту сврху, подлежу само упрошћеној контроли, осим у погледу мера безбедности и мера против насиља, ваздушног пиратства и кријумчарења контролисаних дрога и радиоактивног материјала. Пртљаг и роба у директном транзиту ослобођени су царинских дажбина и других сличних такса.

ПРИЗНАВАЊЕ УВЕРЕЊА И ДОЗВОЛА

Члан 7.

1. Уверења о пловидбености ваздухоплова, уверење о оспособљености авио-превозиоца и дозволе ваздухопловног особља које је издала или признала једна страна уговорница, а чија важност није истекла, признаје и друга страна уговорница за потребе обављања уговореног саобраћаја предвиђеног овим споразумом, под условом да су захтеви према којима су та уверења или дозволе издати или признати у складу са минималним стандардима који су утврђени Конвенцијом.

2. Свака страна уговорница, међутим, задржава право да одбије да призна, за летове изнад територије своје државе, уверења о оспособљености авио-превозиоца и дозволе ваздухопловног особља које је њеним држављанима издала друга страна уговорница.

3. Ако би права или услови садржани у дозволама или уверењима наведеним у ставу 1. овог члана које је издао надлежни орган за ваздушни саобраћај државе једне стране уговорнице допустили одступање од минималних стандарда утврђених Конвенцијом, при чему је та разлика забележена при Међународној организацији за цивилно ваздухопловство, друга страна уговорница може да захтева консултације између надлежних органа за ваздушни саобраћај, у складу са чланом 16. овог споразума, како би се појаснила наведена пракса. Немогућност да се постигне задовољавајући договор ствара основ за примену члана 4. овог споразума.

ВАЗДУХОПЛОВНА СИГУРНОСТ

Члан 8.

1. Свака страна уговорница може да захтева, у складу са чланом 16. овог споразума, консултације у свако доба а у вези са стандардима сигурности у свакој области која се односи на ваздухопловна постројења, посаду, ваздухоплове или њихово коришћење, које је усвојила друга страна уговорница. Консултације се одржавају у року од тридесет (30) дана од дана подношења тог захтева.

2. Ако, после консултација, једна страна уговорница установи да друга страна уговорница не примењује ефикасно стандарде сигурности у било којој од области из става 1. овог члана, који су једнаки или већи од минималних стандарда утврђених у то време према Конвенцији, прва страна уговорница обавештава другу страну уговорницу о тим налазима и мерама које сматра потребним да би се усагласили са тим минималним стандардима, а та друга страна уговорница предузима одговарајуће мере за усаглашавање. Ако друга страна уговорница не предузме одговарајуће мере у року од петнаест (15) дана или у дужем року који може да се договори, ствара се основ за примену члана 4. овог споразума.

3. И поред обавеза наведених у члану 33. Конвенције, договорено је да сваки ваздухоплов који користи одређени авио-превозилац државе једне стране уговорнице на линијама за територију или са територије државе друге стране уговорнице може, док је на територији државе друге стране уговорнице, да буде подвргнут прегледу овлашћених представника државе друге стране уговорнице, на ваздухоплову и око ваздухоплова, ради провере важности докумената ваздухоплова (уверења о регистрацији; уверења о пловидбености; одговарајућих дозвола за рад сваког члана посаде; путне књиге; дозволе за рад радио-станице ако је ваздухоплов опремљен апаратом за одржавање радио-везе; списак путника, са ознаком њихових места укрцавања и опредељења, ако превози путнике; манифестом и детаљним пописом робе, ако превози робу) и прегледа стања ваздухоплова и његове опреме (у овом члану названом преглед на рампи), под условом да то не доводи до неоправданог кашњења.

4. Ако било који такав преглед на рампи или низ прегледа на рампи проузрокује:

а) озбиљну забринутост да неки ваздухоплов или коришћење неког ваздухоплова није у складу са минималним стандардима утврђеним у то време према Конвенцији, или

б) озбиљну забринутост да постоји недостатак ефикасног одржавања и спровођења стандарда безбедности утврђених у то време према Конвенцији, страна уговорница која врши преглед може, у смислу члана 33. Конвенције, да закључи да захтеви према којима су уверења ваздухоплова или дозволе посаде тог ваздухоплова издати или признати, или да захтеви према којима тај ваздухоплов саобраћа нису једнаки или већи од минималних стандарда утврђених према Конвенцији.

5. У случају да представник одређеног авио-превозиоца не дозволи приступ за потребе обављања прегледа на рампи ваздухоплова који користи одређени авио-превозилац државе једне стране уговорнице у складу са одредбама овог члана, друга страна уговорница може слободно да закључи да се јавља озбиљна забринутост наведена у ставу 4. овог члана и да изведе закључке у смислу става 4. овог члана.

6. Свака страна уговорница задржава право да одмах обустави или измени дозволу за обављање саобраћаја авио-превозиоцу државе друге стране уговорнице у случају да прва страна уговорница закључи, било на основу „прегледа на рампи”, низа „прегледа на рампи”, одбијања приступа ради „прегледа на рампи”, консултација или на неки други начин, да је непосредан поступак неопходан ради сигурности обављања саобраћаја једног авио-превозиоца.

7. Примена поступка из овог члана престаје када престану да постоје разлози за њихово предузимање.

ВАЗДУХОПЛОВНА БЕЗБЕДНОСТ

Члан 9.

1. У складу са својим правима и обавезама према међународном праву, стране уговорнице поново потврђују да њихова обавеза да штите безбедност цивилног ваздухопловства од незаконитих радњи, представља саставни део овог споразума. Без ограничавања њихових права и обавеза према међународном праву, стране уговорнице посебно поступају, у складу са одредбама Конвенције о кривичним делима и неким другим актима извршеним у ваздухоплову, потписане у Токију 14. септембра 1963. године, Конвенције о сузбијању незаконитих отмица ваздухоплова, потписане у Хагу 16. децембра 1970. године и Конвенције о сузбијању незаконитих аката уперених против безбедности цивилног ваздухопловства, потписане у Монтреалу 23. септембра 1971. године, Протокола о сузбијању незаконитих аката уперених против безбедности међународних аеродрома, потписаног у Монтреалу 24. фебруара 1988. године и било које друге конвенције о ваздухопловној безбедности која је обавезујућа за обе стране уговорнице.

2. Стране уговорнице, у случајевима када је то неопходно, пружају једна другој сву потребну помоћ ради спречавања незаконитих отмица цивилних ваздухоплова и других незаконитих радњи, против безбедности тих ваздухоплова, њихових путника и посада, аеродрома и уређаја за ваздушну пловидбу и било које друге опасности против безбедности цивилног ваздухопловства.

3. Стране уговорнице у међусобним односима поступају у складу са одредбама о ваздухопловној безбедности које је утврдила Међународна организација цивилног ваздухопловства у Анексима уз Конвенцију о међународном цивилном ваздухопловству у мери у којој се одредбе о безбедности примењују на стране уговорнице и захтевају да корисници ваздухоплова у њиховом регистру или корисници ваздухоплова чије је седиште или стално боравиште на територији њихове државе, као и корисници аеродрома на територији њихове државе, поступају у складу са одредбама о ваздухопловној безбедности.

4. Свака страна уговорница се слаже да од корисника ваздухоплова може да захтева да поштује одредбе о ваздухопловној безбедности, наведене у овом члану, које друга страна уговорница захтева за улазак на територију, за време доласка, боравка или одласка са територије државе те друге стране уговорнице. Свака страна уговорница обезбеђује да се на територији њене државе ефикасно примењују мере заштите ваздухоплова и прегледа путника и њиховог ручног пртљага и обављање одговарајућих прегледа посаде, пртљага, робе и залиха ваздухоплова, пре и за време укрцавања или утовара. Свака страна уговорница разматра сваки захтев друге стране уговорнице за примену посебних мера безбедности због одређене претње.

5. У случају појаве инцидента или претње инцидентом, незаконите отмице цивилног ваздухоплова, или других незаконитих радњи уперених против безбедности тих ваздухоплова, њихових путника и посада, аеродрома или уређаја за ваздушну пловидбу, стране уговорнице помажу једна другој тако што олакшавају комуникације и друге одговарајуће мере намењене за брзо и безбедно окончање инцидента, или претње инцидентом.

6. Свака страна уговорница предузима мере које сматра неопходним да би обезбедила да ваздухоплов државе друге стране уговорнице, који је отет или подвргнут другој незаконитој радњи усмереној против безбедности истога, а приземљен је на територији њене државе, буде задржан, осим уколико је одлазак са те територије неопходан ради заштите живота путника и посаде.

7. У случају када једна страна уговорница оправдано сматра да се друга страна уговорница не придржава одредаба о ваздухопловној безбедности из овог члана, надлежни орган за ваздушни саобраћај државе те стране уговорнице може да захтева хитне консултације са надлежним органом за ваздушни саобраћај државе друге стране уговорнице. Ако се у року од петнаест (15) дана након подношења захтева не постигне задовољавајући договор, ствара се основ за примену става 1. члана 4. овог споразума. У хитном случају, једна страна уговорница може да предузме привремене мере пре истека наведеног периода. Свака мера предузета у складу са одредбама овог става престаје да важи када престану да постоје разлози за њено предузимање.

КОМЕРЦИЈАЛНЕ АКТИВНОСТИ

Члан 10.

1. Одређени авио-превозиоци државе једне стране уговорнице имају право да отворе своја представништва на територији државе друге стране уговорнице у циљу промоције ваздушног саобраћаја и продаје превозних докумената, као и продаје других споредних производа и пружања услуга потребних за обављање ваздушног саобраћаја, у складу са националним законима и прописима државе друге стране уговорнице.

2. Одређени авио-превозиоци сваке државе стране уговорнице могу да, у складу са законима и прописима државе друге стране уговорнице који се односе на улазак, боравак и запошљавање, доведу и држе на територији државе друге стране уговорнице руководеће, комерцијално, продајно, техничко, оперативно и друго особље и представнике неопходне за потребе обављања ваздушног саобраћаја.

3. Захтеви у погледу представника и особља из става 2. овог члана могу да се остваре, по избору одређеног авио-превозиоца, довођењем сопственог особља било које националности или коришћењем услуга било ког другог авио-превозиоца, организације или предузећа које послује на територији државе друге стране

уговорнице и које је овлашћено за пружање наведених услуга на територији државе друге стране уговорнице.

4. Свака страна уговорница даје одређеним авио-превозиоцима државе друге стране уговорнице право да, непосредно или преко својих агената, учествују у продаји услуга у ваздушном саобраћају и са њима повезаним производима и услугама на територији државе друге стране уговорнице, у локалној или било којој другој конвертибилној валути, у складу са законима и прописима те стране уговорнице, тако да свако лице може да купи такве превозне услуге и са њима повезане производе и услуге. Одређени авио-превозиоци, у те сврхе, имају право да користе сопствена превозна документа.

5. Одређени авио-превозиоци државе једне стране уговорнице имају право да локалне трошкове на територији државе друге стране уговорнице плаћају у локалној или, ако је то у складу са прописима о девизном пословању државе друге стране уговорнице, у било којој другој слободно конвертибилној валути.

6. Свака страна уговорница даје одређеним авио-превозиоцима државе друге стране уговорнице право да, на захтев, слободно пренесу вишак прихода над трошковима које је авио-превозилац остварио на територији државе друге стране уговорнице продајом превозних докумената, продајом осталих споредних производа и услуга, као и камате од тих прихода (укључујући и камате на улоге положене у ишчекивању преноса), у складу са прописима о девизном пословању државе стране уговорнице на чијој територији је приход остварен.

7. Пренос се врши у било којој конвертибилној валути, у складу са прописима о девизном пословању државе стране уговорнице на чијој је територији приход остварен. Такав пренос се врши на основу званичног курса или, уколико нема званичног курса, на основу преовлађујућег курса на тржишту који важи за текућа плаћања.

8. Ако једна страна уговорница уведе ограничења на пренос вишка прихода који оствари одређени авио-превозилац државе друге стране уговорнице, друга страна уговорница има право да уведе иста ограничења авио-превозиоцу државе прве стране уговорнице.

9. У случају да постоји посебни споразум између страна уговорница о избегавању двоструког опорезивања или преносу средстава, важиће одредбе тог споразума.

ОСЛОБАЂАЊЕ ОД ПЛАЋАЊА ЦАРИНЕ И ДРУГИХ ДАЖБИНА

Члан 11.

1. Ваздухоплови које у међународном ваздушном саобраћају користи одређени авио-превозилац државе једне или друге стране уговорнице, као и њихова редовна опрема, резервни делови (укључујући моторе), залихе горива и мазива, опрема за одржавање, алати који се користе за одржавање ваздухоплова, потрошне техничке залихе, залихе које су на ваздухоплову (укључујући храну, пиће, дуван и друге производе који се нуде или продају путницима за време лета), ослобођени су свих царинских и других сличних увозних дажбина, директних или индиректних такса, трошкова прегледа и контроле и осталих плаћања, по доласку на територију државе друге стране уговорнице, под условом да та опрема и те залихе остану на ваздухопловима док не напусте територију државе те стране уговорнице.

2. Од истих дажбина и такса, изузев накнада за учињене услуге ослобађају се:

а) залихе ваздухоплова унесене на ваздухоплов на територији државе једне или друге стране уговорнице намењене за коришћење на ваздухоплову којег авио-превозилац државе друге стране уговорнице користи у међународном ваздушном саобраћају;

б) резервни делови (укључујући моторе) и други предмети наведени у ставу 1. овог члана, унесени на територију државе једне стране уговорнице ради одржавања или оправке ваздухоплова којег у међународном саобраћају користи одређени авио-превозилац државе друге стране уговорнице;

в) гориво и мазива намењени за снабдевање ваздухоплова којег у међународном ваздушном саобраћају користи одређени авио-превозилац државе друге стране уговорнице, чак и када ове залихе треба да се искористе на делу пута изнад територије државе стране уговорнице на којој су унети на ваздухоплов.

3. Редовна опрема ваздухоплова, материјали, залихе и резервни делови ваздухоплова задржани на ваздухоплову који користи одређени авио-превозилац државе једне или друге стране уговорнице могу да се искрцају на територију државе друге стране уговорнице само уз сагласност царинских органа државе те стране уговорнице и могу да се ставе под надзор њених царинских органа. У том случају, таква опрема и предмети изузети су у складу са ставом 1. овог члана, под условом да се ставе под надзор царинских органа њене државе до времена док не напусте територију државе те стране уговорнице или се на други начин потроше, у складу са царинским прописима.

4. Потребна документа одређеног авио-превозиоца државе једне или друге стране уговорнице, укључујући авионске карте, авионске товарне листове, униформе особља, рачунаре и штампаче карата које користи одређени авио-превозилац за резервације или издавање карата, било који штампани материјал који носи ознаку одређеног авио-превозиоца и уобичајени промотивни материјал који одређени авио-превозилац дели без накнаде изузети су од царина и других дажбина и такса на територији државе друге стране уговорнице.

5. Ослобођења предвиђена овим чланом односе се и на ситуације у којима одређени авио-превозиоци државе једне или друге стране уговорнице закључују споразуме са другим авио-превозиоцима о зајму или преносу на територију државе друге стране уговорнице редовне опреме и других предмета наведених у ставу 1. овог члана, под условом да и наведени други авио-превозилац ужива иста ослобођења, која је одобрила друга страна уговорница.

НАКНАДЕ КОРИСНИКА

Члан 12.

1. Свака страна уговорница се труди да обезбеди да накнаде корисника које су њени органи надлежни за наплату увели одређеним авио-превозиоцима државе друге стране уговорнице за коришћење аеродрома и уређаја за ваздушну пловидбу буду одговарајуће и оправдане. Ове накнаде се морају заснивати на „здравим економским основама” и не смеју бити веће од оних које се наплаћују другим авио-превозиоцима који обављају исту врсту ваздушног саобраћаја.

2. Ниједна страна уговорница не даје предност, у вези са накнадама корисника, свом или било ком другом авио-превозиоцу који обавља сличан међународни ваздушни саобраћај и не уводи или одобрава да се уведу одређеном авио-превозиоцу државе друге стране уговорнице накнаде корисника више од оних које наплаћује сопственом одређеном авио-превозиоцу који обавља сличан међународни ваздушни саобраћај, користећи сличан тип ваздухоплова и повезане уређаје и услуге.

3. Свака страна уговорница подстиче консултације између органа надлежних за наплату накнада на територији њене државе и одређених авио-превозиоца који користе уређаје и услуге и такође подстиче надлежне органе или тела за наплату накнада и одређене авио-превозиоце да размењују потребне информације које би омогућиле тачан увид у оправданост износа накнаде, у складу са принципима изнетим у ставу 1. овог члана. Кад год је то могуће, корисници се, у разумном року, обавештавају о предлозима измена накнада, као и значајним додатним информацијама и подацима како би им се омогућило да изразе своје ставове пре измена накнада.

ОДОБРАВАЊЕ РЕДА ЛЕТЕЊА

Члан 13.

1. Одређени авио-превозилац државе сваке стране уговорнице подноси ред летења на сагласност надлежном органу за ваздушни саобраћај државе друге стране уговорнице, најкасније тридесет (30) дана пре датума отпочињања уговореног саобраћаја на

утврђеним линијама. Наведени ред летења мора да садржи податке о врсти саобраћаја, ваздухопловима, фреквенцији и периоду важења. Исти поступак се примењује и приликом сваке накнадне измене истог.

2. Уколико одређени авио-превозилац намерава да обавља ad hoc летове као додатне у односу на оне предвиђене редом летења, мора претходно да прибави дозволу надлежног органа за ваздушни саобраћај друге стране уговорнице, која такав захтев благонаклоно разматра.

ТАРИФЕ

Члан 14.

1. Стране уговорнице дозвољавају сваком одређеном авио-превозиоцу да одреди тарифе у складу са комерцијалним разматрањима тржишта. Стране уговорнице не траже од авио-превозиоца да се међусобно консултују о тарифама које одређују или намеравају да одреде.

2. Свака страна уговорница може да захтева претходно достављање или подношење на увид тарифа које авио-превозиоци државе обе стране уговорнице наплаћују у међународном саобраћају који се регулише овим споразумом. Рок за подношење тарифа од стране или у име одређених авио-превозилаца не може бити дужи од тридесет (30) дана пре предложеног датума ступања на снагу. У појединачним случајевима, може се дозволити краћи рок за подношење тарифа. Ако страна уговорница дозволи авио-превозиоцу да тарифе поднесе у краћем року, оне ступају на снагу оног дана који је предложен за отпочињање саобраћаја са територије државе те стране уговорнице.

3. Без ограничавања закона о општем надметању и правима потрошача у држави сваке стране уговорнице, интервенције страна уговорница се ограничавају на:

а) спречавање тарифа чија примена представља неконкурентно понашање и која доводи до, вероватно ће довести до, или је намењена за слабљење или одстрањивање конкуренције са неке линије;

б) заштиту потрошача од тарифа које су неоправдано високе или неоправдано рестриктивне, било због злоупотребе водећег положаја, и

в) заштиту одређених авио-превозиоца од тарифа које су вештачки ниске због директне или индиректне субвенције или подршке стране уговорнице.

4. Ниједна страна уговорница не предузима једностране мере ради спречавања увођења или продужења тарифа коју су, за обављање међународног саобраћаја према овом споразуму, предложили за наплату, или наплаћују одређени авио-превозиоци државе једне или друге стране уговорнице. Ако једна или друга страна уговорница сматра да било која таква тарифа није у складу са ставовима изнетим у овом члану, она захтева консултације и обавештава другу страну уговорницу о разлозима свог незадовољства четрнаест (14) дана након што јој се тарифа достави на увид. Ове консултације се одржавају најкасније тридесет (30) дана по пријему захтева. Ако стране уговорнице постигну договор поводом тарифе за коју је достављено обавештење о неслагању, свака страна уговорница се труди да спроведе тај договор. Без таквог заједничког договора, тарифа не ступа на снагу или остаје на снази.

ДОСТАВЉАЊЕ СТАТИСТИЧКИХ ПОДАТАКА

Члан 15.

Надлежни орган за ваздушни саобраћај државе једне стране уговорнице доставља надлежном органу за ваздушни саобраћај државе друге стране уговорнице, на захтев, периодичне и друге статистичке податке који се односе на уговорени саобраћај обављен у договореном периоду.

КОНСУЛТАЦИЈЕ

Члан 16.

1. Свака страна уговорница, или надлежни орган за ваздушни саобраћај њене државе, може да захтева консултације са другом страном уговорницом, или надлежним органом за ваздушни саобраћај њене државе.

2. Осим ако није другачије одређено у овом споразуму, консултације које захтева једна од страна уговорница или надлежни орган за ваздушни саобраћај њене државе, започињу у року од шездесет (60) дана од дана подношења захтева за консултације, осим ако се стране уговорнице другачије не договоре.

ИЗМЕНЕ И ДОПУНЕ

Члан 17.

1. Ако једна или друга страна уговорница процени да би требало изменити и допунити било коју одредбу овог споразума, она може да, у складу са чланом 16. овог споразума, захтева консултације са другом страном уговорницом у вези с предложеним изменама и допунама. Те консултације започињу у року од шездесет (60) дана од дана пријема захтева, осим ако се надлежни органи за ваздушни саобраћај држава страна уговорница не договоре о продужетку тог рока. Свака тако договорена измена и допуна ступа на снагу када стране уговорнице обавесте једна другу, разменом дипломатских нота, да су их потврдиле у складу са законима и прописима држава страна уговорница.

2. Све измене и допуне Анекса уз овај споразум договарају се непосредно између надлежних органа за ваздушни саобраћај држава страна уговорница.

3. Овај споразум, у зависности од потребних измена, сматра се измењеним одредбама било које међународне конвенције или мултилатералног споразума који постане обавезујући за обе стране уговорнице.

РЕШАВАЊЕ СПОРОВА

Члан 18.

1. Ако између страна уговорница дође до спора у погледу тумачења или примене овог споразума и његовог Анекса, стране уговорнице настоје, пре свега, да га реше преговорима.

2. Ако стране уговорнице не постигну споразум преговорима, спор се предаје, на захтев једне или друге стране уговорнице, арбитражном суду састављеном од три арбитра, од којих по једног именује свака страна уговорница, а именовани арбитра одређују трећег арбитра. Свака страна уговорница именује једног арбитра у року од шездесет (60) дана од дана када једна или друга страна уговорница прими од друге обавештење дипломатским путем којим се захтева арбитража спора од стране таквог суда, а трећи арбитар се одређује у року од наредних шездесет (60) дана. Ако ни једна страна уговорница не именује свог арбитра у одређеном року, једна или друга страна уговорница може да захтева од председника Савета Међународне организације цивилног ваздухопловства да, у року од тридесет (30) дана, одреди арбитра или арбитра, зависно од случаја. Ако је председник Савета Међународне организације цивилног ваздухопловства држављанин једне или друге стране уговорнице, од потпредседника тог савета, који је држављанин неке треће земље, може се захтевати да одреди наведене арбитра. Трећи арбитар биће држављанин треће државе и вршиће функцију председника Арбитражног суда.

3. Арбитражни суд сам одређује своју процедуру.

4. Свака страна уговорница сноси трошкове арбитра кога је именовала.

5. Трошкове Арбитражног суда деле подједнако стране уговорнице.

6. Стране уговорнице се обавезују да поштују сваку одлуку Арбитражног суда.

ПРЕСТАНАК ВАЖЕЊА СПОРАЗУМА

Члан 19.

Једна или друга страна уговорница може, у свако доба, писмено да обавести другу страну уговорницу о својој намери да откаже овај споразум. Такво обавештење истовремено се доставља и Међународној организацији за цивилно ваздухопловство. У том случају, споразум престаје да важи дванаест (12) месеци од датума

када друга страна уговорница прими то обавештење, осим ако се обавештење о престанку важности не повуче споразумно пре истека тог рока. Ако друга страна уговорница не потврди пријем, сматра се да је обавештење примљено четрнаестог (14.) дана по пријему обавештења од стране Међународне организације за цивилно ваздухопловство.

РЕГИСТРАЦИЈА

Члан 20.

Овај споразум и све измене и допуне овог споразума региструју се код Међународне организације за цивилно ваздухопловство.

СТУПАЊЕ НА СНАГУ

Члан 21.

Овај споразум ступа на снагу датумом пријема последње ноте којом се стране уговорнице обавештавају да су испуњени услови који су предвиђени законодавством страна уговорница за ступање Споразума на снагу.

У потврду чега су, доле потписани, прописно овлашћени од својих Влада, потписали овај споразум.

Сачињено у Београду, дана 14. марта 2014. године у два оригинална примерка, сваки на српском, арапском и енглеском језику, при чему су сва три текста подједнако аутентична. У случају разлика у тумачењу, меродаван је текст на енглеском језику.

ЗА
ВЛАДУ РЕПУБЛИКЕ
СРБИЈЕ

Иван Мркић, с.р.

ЗА
ВЛАДУ УЈЕДИЊЕНИХ
АРАПСКИХ ЕМИРАТА

Абдулах бин Зајед Ал Нахјан, с.р.

АНЕКС

План линија

1. Авио-превозиоци које је одредила Влада Републике Србије имају право да обављају редован међународни ваздушни саобраћај у оба правца на линијама утврђеним у даљем тексту:

Места полетања	Места међуслетања	Места слетања	Места даље
Било која места у Републици Србији	Било која места	Било која места у Уједињеним Арапским Емиратима	Било која места

2. Авио-превозиоци које је одредила Влада Уједињених Арапских Емирата имају право да обављају редован међународни ваздушни саобраћај у оба правца на линијама утврђеним у даљем тексту:

Места полетања	Места међуслетања	Места слетања	Места даље
Било која места у Уједињеним Арапским Емиратима	Било која места	Било која места у Републици Србији	Било која места

Напомене

3. Одређени авио-превозиоци могу, на свим или појединим летовима, према свом избору, да:

а) комбинују различите бројеве лета током једног обављања саобраћаја;

б) опслужују места пре, места између и места даље и места на линијама на територијама држава страна уговорница, у свим комбинацијама, и по било каквом редоследу;

в) изоставе слетање у било које место међуслетања или место даље;

г) пребаце саобраћај са било ког од својих ваздухоплова на свој други ваздухоплов у било ком месту на линијама, и

д) да користе сопствене или изнајмљене ваздухоплове (са или без посаде).

4. Одређени авио-превозиоци сваке државе стране уговорнице могу да опслужују свако место или места међуслетања и место или места даље са коришћењем пуних права пете слободе, без икаквих ограничења и у било ком типу саобраћаја (путничком, робном, одвојено или у комбинацији).

5. Одређени авио-превозиоци држава страна уговорница имају право да, приликом обављања или одржавања уговореног саобраћаја на одређеним линијама, склапају маркетиншке договоре о сарадњи, као што је договор о „подели кода”, са:

а) авио-превозиоцем или авио-превозиоцима држава страна уговорница, и

б) авио-превозиоцем или авио-превозиоцима треће државе, под условом да та држава одобрава или дозвољава одговарајуће аранжмане између авио-превозиоца државе друге стране уговорнице и осталих авио-превозиоца у саобраћају за, од и преко те територије.

Надлежни органи за ваздушни саобраћај држава страна уговорница прихватају ове договоре, под условом да сви авио-превозиоци који учествују у таквом договору:

а) поседују потребне дозволе и саобраћајна права;

б) испуњавају услове који се обично захтевају таквим договорима; и

в) у вези са продајом превозних докумената, да јасно назначе купцу на месту продаје који од авио-превозиоца обавља саобраћај на одређеном делу линије и са којим авио-превозиоцем или авио-превозиоцима купац ступа у уговорни однос.

Одређени авио-превозиоци сваке државе стране уговорнице могу такође да понуде услуге у оквиру „поделе кода“ између било ког места на територији државе друге стране уговорнице, под условом да тај саобраћај обавља авио-превозилац или авио-превозиоци државе друге стране уговорнице.

6. Без обзира на било коју другу одредбу овог споразума, одређени авио-превозиоци и посредни пружаоци услуга превоза робе ваздушним путем обе државе стране уговорнице имају право да, без ограничења, упосле било који облик копненог превоза за робу која се превози ваздушним путем за и из места на територијама држава страна уговорница или у трећим земљама, укључујући превоз за и са свих аеродрома са царинским објектима и укључујући, по потреби, право повезаног превоза робе која се превози ваздушним путем према примењивим законима и прописима. Таква роба која се превози ваздушним путем, било да се превози копненим или ваздушним путем, има приступ аеродромским царинским и процесним објектима. Одређени авио-превозиоци могу да одаберу да сами обаве копнени превоз или да исти обезбеде кроз аранжмане са другим копненим превозима, укључујући копнени превоз који обављају други авио-превозиоци и посредни пружаоци услуга превоза робе која се превози ваздушним путем. Такве интермодалне услуге у погледу робе могу да се нуде по јединственој цени за комбиновани ваздушни и копнени превоз, под условом да шпедитери имају тачне информације у погледу таквог превоза.

7. У вези са међународним ваздушним саобраћајем, одређени авио-превозиоци сваке државе стране уговорнице имају право да нуде путничке услуге самостално кроз заједничке аранжмане са пружаоцима услуга у копненом саобраћају који имају одговарајуће овлашћење да пружају такве услуге у копненом саобраћају за и из било ког места на територијама држава страна уговорница и даље. Пружаоци услуга превоза у копненом саобраћају нису предмет закона и прописа којима се регулише ваздушни саобраћај искључиво по основу чињенице да такав копнени превоз самостално нуди авио-превозилац. Такве интермодалне услуге могу да се нуде по јединственој цени за комбиновани ваздушни и копнени превоз, под условом да путници имају тачне информације у погледу таквог превоза. Пружаоци услуга у копненом саобраћају имају дискреционо право да одлуче да ли ће ући у наведене заједничке аранжмане. Приликом доношења одлуке о било ком посебном аранжману, пружаоци услуга у копненом саобраћају могу размотрити, поред осталог, интерес потрошача, затим техничка и економска ограничења као и ограничења у погледу простора односно капацитета.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије – Међународни уговори”.

49

На основу члана 112. став 1. тачка 2. Устава Републике Србије, доносим

УКАЗ

о проглашењу Закона о потврђивању Споразума о ваздушном саобраћају између Владе Републике Србије и Владе Народне Републике Кине

Проглашава се Закон о потврђивању Споразума о ваздушном саобраћају између Владе Републике Србије и Владе Народне Републике Кине, који је донела Народна скупштина Републике Србије на Петој седници Првог редовног заседања у 2015. години, 28. априла 2015. године.

ПР број 57

У Београду, 29. априла 2015. године

Председник Републике,
Томислав Николић, с.р.

ЗАКОН

о потврђивању Споразума о ваздушном саобраћају између Владе Републике Србије и Владе Народне Републике Кине

Члан 1.

Потврђује се Споразум о ваздушном саобраћају између Владе Републике Србије и Владе Народне Републике Кине, сачињен 17. децембра 2014. године, у Београду, у оригиналу на српском, кинеском и енглеском језику.

Члан 2.

Текст Споразума о ваздушном саобраћају између Владе Републике Србије и Владе Народне Републике Кине у оригиналу на српском језику гласи:

СПОРАЗУМ

О ВАЗДУШНОМ САОБРАЋАЈУ ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ КИНЕ

Влада Републике Србије и Влада Народне Републике Кине (у даљем тексту: стране уговорнице);

Будући да су чланице Конвенције о међународном цивилном ваздухопловству која је отворена за потписивање у Чикагу, 7. децембра 1944. године;

У жељи да закључе споразум у циљу успостављања и развијања ваздушног саобраћаја између територија својих држава и даље; Договориле су се о следећем:

Члан 1.

Дефиниције

1. За потребе овог споразума, уколико није друкчије утврђено:
а) „органи надлежни за ваздушни саобраћај” означава, за Републику Србију – Директорат цивилног ваздухопловства Републике Србије, а за Народну Републику Кину – Управу цивилног ваздухопловства Кине, и свако друго лице или тело овлашћено да обавља функције које сада обављају наведени органи;

б) „Конвенција” означава Конвенцију о међународном цивилном ваздухопловству, отворену за потписивање у Чикагу, седмог дана децембра 1944. године, као и сваки Анекс или свака његова измена, усвојена према члану 90. те Конвенције, ако су те измене на снази за стране уговорнице, и свака измена Конвенције према члану 94. исте, ако су обе стране уговорнице потврдиле те измене;

в) „Споразум” означава овај споразум, Анекс приложен уз Споразум и сваку измену и допуну Споразума или Анекса у складу са одредбама члана 16. овог споразума;

г) „одређени авио-превозилац” означава авио-превозиоца који је одређен и овлашћен према одредбама члана 3. овог споразума;

д) „уговорени саобраћај” означава редовни међународни ваздушни саобраћај на линијама утврђеним у Анексу уз Споразум ради превоза путника, пртљага, робе и поште, одвојено или у комбинацији;

ђ) „капацитет” означава, у односу на ваздухоплов, плаћени терет тог ваздухоплова који се превози на једној линији или делу линије, а „капацитет” у односу на конкретан саобраћај, означава капацитет ваздухоплова који се користи у том саобраћају, помножен фреквенцијом обављања саобраћаја тог ваздухоплова у одређеном периоду, на једној линији или делу линије;

е) „територија” има значење одређено чланом 2. Конвенције;

ж) „ваздушни саобраћај”, „међународни ваздушни саобраћај”, „авио-превозилац” и „слетање у некомерцијалне сврхе” имају значења која су одређена чланом 96. Конвенције;

з) „тарифа” означава цену која се плаћа за превоз путника, пртљага и робе и услове према којима се те цене примењују, укључујући и цене и услове за агенцијске и друге помоћне услуге које обавља авио-превозилац у вези са ваздушним саобраћајем, изузимајући накнаду и услове за превоз поште;

и) „накнаде корисника” означавају накнаде које се, у складу са одредбама члана 11. овог споразума, наплаћују од авио-превозилаца за коришћење аеродрома, његових постројења, техничких и других средстава и услуга, као и накнаде за коришћење уређаја за ваздушну пловидбу, средстава веза и услуга;

ј) „ваздухоплов” означава цивилни ваздухоплов;

к) „распоред линија” означава Распоред линија у Анексу уз овај споразум или према изменама и допунама у складу са чланом 16. овог споразума;

л) „утврђена линија” означава линију утврђену у Распореду линија.

Члан 2.

Давање права

1. Свака страна уговорница даје другој страни уговорнице права одређена у овом споразуму за обављање уговореног саобраћаја одређених авио-превозилаца државе друге стране уговорнице:

а) да лети, без слетања, преко територије државе друге стране уговорнице на ваздушним путевима које утврде органи надлежни за ваздушни саобраћај државе друге стране уговорнице;

б) да слеће на територију државе друге стране уговорнице у некомерцијалне сврхе, под условом да органи надлежни за цивилно ваздухопловство државе друге стране уговорнице дају одобрење;

в) да слеће на територију државе друге стране уговорнице на местима одређеним у Анексу уз Споразум, у циљу укрцавања и искрцавања путника, робе и поште, одвојено или у комбинацији, у међународном саобраћају, који започиње или се завршава на територији државе прве стране уговорнице.

2. Одредбе става 1. не дају одређеном авио-превозиоцу државе једне стране уговорнице право да укрцава, на територији државе друге стране уговорнице, путнике, пртљак робу и пошту, који се превозе уз надокнаду за неко друго место на територији државе друге стране уговорнице.

3. Уколико одређени авио-превозилац државе једне стране уговорнице није у могућности да обавља, због војних сукоба, политичких немира или других неуобичајених околности, уговорени саобраћај предвиђеним рутама, друга страна уговорница

предузима све што је у њеној моћи да омогући обављање наведеног саобраћаја одговарајућим привременим рутама, у складу са договором страна уговорница.

Члан 3.

Одређивање авио-превозилаца и издавање дозвола

1. Стране уговорнице обавештавају једна другу, писаним путем, о одређивању једног или више авио-превозилаца за обављање уговореног саобраћаја на утврђеним линијама, као и повлачењу и измени исте.

2. По пријему обавештења о одређењу, органи надлежни за ваздушни саобраћај државе друге стране уговорнице, на основу одредаба ст. 3. и 4. овог члана, без одлагања издају одређеном авио-превозиоцу дозволу за обављање саобраћаја.

3. Органи надлежни за ваздушни саобраћај државе једне стране уговорнице могу да захтевају од одређеног авио-превозиоца државе друге стране уговорнице да докаже да испуњава услове прописане законима и прописима које ти органи примењују на обављање међународног ваздушног саобраћаја, у складу са одредбама Конвенције.

4. Органи надлежни за ваздушни саобраћај државе једне стране уговорнице имају право да одбију да издају дозволу за обављање ваздушног саобраћаја, наведену у ставу 2. овог члана, или да одређеном авио-превозиоцу пропишу услове за коришћење права утврђених у члану 2. овог споразума, у случају да нису уверени да државе стране уговорнице која одређује авио-превозиоца или њени држављани имају власништво знатнијег обима и стварну контролу над тим превозиоцем.

5. Авио-превозилац, одређен или овлашћен у складу са одредбама овог члана, може да отпочне обављање уговореног саобраћаја, под условом да се придржава одредби овог споразума.

Члан 4.

Повлачење и обустављање дозволе за обављање саобраћаја

1. Органи надлежни за ваздушни саобраћај државе једне стране уговорнице имају право да повуку дозволу за обављање саобраћаја или да обуставе коришћење права утврђених у члану 2. овог споразума или да одређеном авио-превозиоцу државе друге стране уговорнице уведу услове потребне за коришћење тих права у следећим случајевима:

а) ако авио-превозилац не може да докаже да испуњава услове прописане законима и прописима које органи надлежни за ваздушни саобраћај примењују на обављање међународног ваздушног саобраћаја, у складу са Конвенцијом;

б) ако нису уверени да држава стране уговорнице која одређује авио-превозиоца или њени држављани имају власништво знатнијег обима и стварну контролу над тим превозиоцем;

в) ако се тај авио-превозилац не придржава закона и прописа стране уговорнице која даје та права;

г) ако авио-превозилац на неки други начин не обавља уговорени саобраћај у складу са условима прописаним овим споразумом.

2. Ако непосредно повлачење, обустављање или увођење услова наведених у ставу 1. овог члана није неопходно ради спречавања даљег кршења закона и прописа, то право се користи тек после консултација са другом страном уговорницом, у складу са чланом 15. овог споразума.

Члан 5.

Примена закона и прописа

1. Закони и прописи државе једне стране уговорнице, којима се уређује улазак, боравак или одлазак са територије њене државе ваздухоплова који обављају међународни ваздушни саобраћај или ваздушни саобраћај, примењују се и на ваздухоплове одређеног авио-превозиоца државе друге стране уговорнице.

2. Закони и прописи државе једне стране уговорнице, којима се уређује улазак, боравак и излазак са територије те државе путника, посаде, пртљага, робе или поште, као што су прописи који се односе на улазак, излазак, иселење и усељење, царину, пасоше, прописи о девизном пословању или прописи о карантину, примењују се на путнике, посаду, пртљаг, робу или пошту који се превозе ваздухопловима одређеног авио-превозиоца државе друге стране уговорнице док улазе, бораве или одлазе на наведеној територији.

3. Путници, пртљаг и роба у директном транзиту преко територије државе једне стране уговорнице који не напуштају простор на аеродрому намењен за ту сврху, подлежу само упрошћеној контроли, осим у ситуацији која укључује примену мера обезбеђивања и мера против насиља, ваздухопловног пиратства и кријумчарења контролисаних дрога.

Члан 6.

Признавање потврда и дозвола

1. Потврде о пловидбености, потврде о оспособљености и дозволе које је издала или признала једна страна уговорница, а чија важност није истекла, признаје и друга страна уговорница, под условом да су захтеви према којима су те потврде или дозволе издати или признати једнаки или већи од минималних стандарда, који су утврђени или могу да се утврде у складу с Конвенцијом.

2. Свака страна уговорница задржава право да одбије да призна, за летове изнад територије своје државе, потврде о оспособљености и дозволе, које су држављанима њене државе издали или признали органи надлежни за ваздушни саобраћај државе друге стране уговорнице, или неке друге државе.

Члан 7.

Обезбеђивање у ваздухопловству

1. У складу са правима и обавезама према међународном праву, стране уговорнице поново потврђују да обавеза да обезбеђују цивилно ваздухопловство од незаконитих радњи представља саставни део овог споразума. Без ограничавања њихових права и обавеза према међународном праву, стране уговорнице посебно поступају у складу са одредбама Конвенције о кривичним делима и неким другим актима извршеним у ваздухопловима, потписане у Токију 14. септембра 1963. године, Конвенције о сузбијању незаконитих отмица ваздухоплова, потписане у Хагу 16. децембра 1970. године и Конвенције о сузбијању незаконитих аката уперених против безбедности цивилног ваздухопловства, потписане у Монреалу 23. септембра 1971. године и Протокола о сузбијању незаконитих аката уперених против безбедности аеродрома који служе међународном цивилном ваздухопловству, потписаног у Монреалу 24. фебруара 1988. године или било којег другог међународног споразума о обезбеђивању у ваздухопловству који је обавезујући за државе обе стране уговорнице.

2. Стране уговорнице, на захтев, пружају једна другој сву потребну помоћ ради спречавања незаконитих отмица цивилних ваздухоплова и других незаконитих радњи уперених против безбедности тих ваздухоплова, путника и посада, аеродрома и уређаја за ваздушну пловидбу и било које друге претње уперене против обезбеђивања цивилног ваздухопловства.

3. Стране уговорнице у међусобним односима поступају у складу са одредбама о обезбеђивању у ваздухопловству које је утврдила Међународна организација цивилног ваздухопловства у Анексу уз Конвенцију о међународном цивилном ваздухопловству, у оној мери у којој се одредбе о обезбеђивању примењују на стране уговорнице; и захтевају да корисници ваздухоплова у регистру њихове државе или корисници ваздухоплова чије је седиште или стално боравиште на територији њихове државе, као и корисници аеродрома на територији њихове државе поступају у складу са одредбама о обезбеђивању у ваздухопловству.

4. Свака страна уговорница се слаже да од корисника ваздухоплова може да захтева да поштује одредбе о обезбеђивању у

ваздухопловству наведене у ставу 3. овог члана, које друга страна уговорница захтева за улазак на територију, одлазак са територије или за време боравка на територији државе те друге стране уговорнице.

5. Свака страна уговорница обезбеђује да се на територији њене државе ефикасно примењују мере за заштиту ваздухоплова и преглед путника, посада, ручног пртљага, пртљага, робе и залиха ваздухоплова пре и за време укрцавања или утовара. Свака страна уговорница позитивно разматра сваки захтев друге стране уговорнице за примену оправданих специјалних мера обезбеђивања због одређене претње.

6. У случају да се догоди инцидент, или претња инцидентом, незаконита отмица цивилног ваздухоплова, или друга незаконита радња уперена против безбедности тих ваздухоплова, путника и посаде, аеродрома или уређаја за ваздушну пловидбу, стране уговорнице помажу једна другој на тај начин што олакшавају комуникације и примењују друге одговарајуће мере намењене за брзо и безбедно окончање таквог инцидента или претње инцидентом.

Члан 8.

Ваздухопловна безбедност

1. Свака страна уговорница може, у свако доба, да захтева консултације о стандардима безбедности, у свакој области која се односи на посаде, ваздухоплове или њихово коришћење, које је усвојила друга страна уговорница. Консултације се одржавају у року од тридесет (30) дана од дана подношења захтева.

2. Ако, после таквих консултација, једна страна уговорница закључи да друга страна уговорница не одржава и не спроводи ефикасно стандарде безбедности у било којој од тих области, који су бар једнаки минималним стандардима утврђеним у то време према Конвенцији, прва страна уговорница обавештава другу страну уговорницу о закључцима и мерама које сматра потребним за усклађивање са тим минималним стандардима, а друга страна уговорница предузима одговарајуће корективне мере. Ако друга страна уговорница не предузме одговарајуће мере, настаје основ за примену одредби члана 4. овог споразума.

3. И поред обавеза наведених у члану 33. Конвенције, договорено је да сваки ваздухоплов који користи одређени авио-превозилац државе једне стране уговорнице у саобраћају за територију или са територије државе друге стране уговорнице може, док је на територији државе друге стране уговорнице, да буде подвргнут прегледу од стране овлашћених представника друге стране уговорнице, на ваздухоплову и око ваздухоплова, ради провере важности докумената ваздухоплова, као и докумената посаде и видљивог стања ваздухоплова и његове опреме (у даљем тексту: преглед на рампи), под условом да то не доводи до неоправданог кашњења.

4. Ако преглед на рампи или низ прегледа на рампи дају повод за:

а) озбиљну забринутост да неки ваздухоплов или коришћење неког ваздухоплова није у складу са минималним стандардима утврђеним у то време према Конвенцији, или

б) озбиљну забринутост да постоји недостатак ефикасног одржавања и спровођења стандарда безбедности утврђених у то време према Конвенцији, органи надлежни за ваздушни саобраћај државе стране уговорнице чији овлашћени представници врше преглед, могу да закључе, у складу са одредбама члана 33. Конвенције, да захтеви према којима су потврде или дозволе тог ваздухоплова или посаде тог ваздухоплова издате или признате или захтеви према којима се тај ваздухоплов користи нису једнаки или већи од минималних стандарда утврђених према Конвенцији.

5. У случају да приступ у циљу обављања прегледа на платформи неког ваздухоплова који користи одређени авио-превозилац или авио-превозиоци државе једне стране уговорнице, у складу са ставом 3. овог члана, буде ускраћен од стране представника тог или тих авио-превозилаца, друга страна уговорница може да закључи да постоји озбиљна забринутост која је наведена у ставу 4. овог члана, и да донесе закључке наведене у том ставу.

6. Органи надлежни за vazдушни саобраћај државе једне стране уговорнице задржавају право да одмах повуку или измене дозволу за обављање саобраћаја одређеном авио-превозиоцу државе друге стране уговорнице у случају да закључе, било на основу прегледа на рампи, низа прегледа на рампи, ускраћивања приступа ради прегледа на рампи, консултација или на други начин, да је тренутан поступак неопходан за безбедно обављање саобраћаја авио-превозилаца.

7. Сваки поступак једне стране уговорнице, у складу са ст. 2. или 6. овог члана обуставља се када престану да постоје разлози за предузимање тих поступака.

Члан 9.

Представништва авио-превозилаца и пренос прихода

1. Одређени авио-превозилац државе једне стране уговорнице има право да, на територији државе друге стране уговорнице, отвори представништво са продајним, техничким, оперативним и другим особљем, у циљу обављања ваздушног саобраћаја, а у складу са законима и прописима државе те друге стране уговорнице.

2. Одређени авио-превозилац државе једне стране уговорнице има право да продаје услуге превоза на територији државе друге стране уговорнице и издаје сопствена превозна документа, у складу са законима и прописима државе те друге стране уговорнице. Продаја се врши непосредно у представништвима авио-превозилаца, или преко овлашћених агената.

3. Одређени авио-превозилац државе једне стране уговорнице може да, на сопствени захтев, а по измирењу пореских обавеза према пореским законима и прописима државе друге стране уговорнице, слободно пренесе вишак прихода који је остварен на територији државе те друге стране уговорнице продајом услуга превоза. Пренос је дозвољен без икаквих ограничења по девизном тржишном курсу за текуће исплате који важи на дан подношења захтева за конверзију и пренос средстава, и не подлеже никаквим накнадама, осим уобичајених накнада банака за такве трансакције.

4. Уколико једна страна уговорница уведе ограничења на пренос вишка прихода над расходима које оствари одређени авио-превозилац државе друге стране уговорнице, друга страна уговорница такође има право да уведе иста ограничења одређеном авио-превозиоцу државе прве стране уговорнице.

Члан 10.

Ослобађање од царина, дажбина и такса

1. Ваздухоплови које у уговореном саобраћају користи одређени авио-превозилац државе једне стране уговорнице, као и њихова редовна опрема, залихе горива и мазива, залихе ваздухоплова (укључујући храну, пиће и дуван), ослобођени су свих царинских дажбина, такса, трошкова прегледа и осталих накнада или такса, по доласку на територију државе друге стране уговорнице, под условом да та опрема и те залихе остану на ваздухопловима, док не напусте територију државе те стране уговорнице.

2. Такође, од свих царинских дажбина, такса, трошкова прегледа и осталих накнада или такса, изузев накнада за учињене услуге, ослобађају се:

а) редовна опрема, резервни делови (укључујући и моторе), горива, уља (укључујући и хидрауличке течности, мазива) и залихе ваздухоплова (укључујући храну, пиће и дуван) унети на територију државе једне или друге стране уговорнице и намењени за коришћење на ваздухоплову којим се обавља уговорени саобраћај одређеног авио-превозиоца, чак и када ова опрема и предмети треба да се искористе на делу пута изнад територије државе стране уговорнице;

б) резервни делови (укључујући и моторе), унети на територију државе једне или друге стране уговорнице ради одржавања или поправке ваздухоплова које у уговореном саобраћају користи одређени авио-превозилац државе друге стране уговорнице;

в) гориво и мазива намењени за снабдевање ваздухоплова који приликом обављања уговореног саобраћаја користи одређени

авио-превозилац државе друге стране уговорнице, чак и када ове залихе треба да се искористе на делу пута изнад територије државе стране уговорнице на којој су унети на ваздухоплов.

3. На опрему и предмете наведене у ставу 2. овог члана примењују се мере царинског надзора и контроле у складу са законима и прописима државе друге стране уговорнице.

4. Опрема и предмети наведени у ст. 1. и 2. овог члана, задржани на ваздухоплову који користи одређени авио-превозилац државе једне стране уговорнице могу да се истоваре на територији државе друге стране уговорнице само уз сагласност царинских органа државе те стране уговорнице и могу да се ставе под надзор царинских органа државе те стране уговорнице до времена док не напусте територију државе те стране уговорнице или се стављају у неки од царински дозвољених поступака, у складу са царинским прописима државе друге стране уговорнице.

5. Ослобађања наведена у ст. 1. и 2. овог члана такође се примењују у ситуацијама када одређени авио-превозилац државе једне стране уговорнице закључи са другим авио-превозиоцима, који имају право на слична ослобођења на територији државе друге стране уговорнице, уговоре о зајму или преносу предмета наведених у ст. 1. и 2. овог члана.

6. Потребна документа одређеног авио-превозиоца државе једне или друге стране уговорнице, укључујући путне карте, ваздухопловне товарне листове и рекламни материјал ослобођени су, по основу реципроцитета, од плаћања свих царинских дажбина, такса трошкова прегледа и осталих накнада или такса на територији државе друге стране уговорнице.

7. Пртљаг, роба и пошта у директном транзиту ослобођен је, по основу реципроцитета, од плаћања свих царинских дажбина, такса трошкова прегледа и осталих накнада или такса, изузев накнада за учињене услуге.

Члан 11.

Накнаде корисника

1. Ниједна страна уговорница не уводи нити дозвољава да се одређеним авио-превозиоцима државе друге стране уговорнице уведу накнаде корисника више од оних које уводи авио-превозиоцима било које друге државе који обављају сличан међународни ваздушни саобраћај.

2. Стране уговорнице подстичу консултације о накнадама корисника између органа надлежних за утврђивање накнаде своје државе и авио-превозилаца који користе услуге и средства тих органа. Оправдано обавештење о сваком предлогу за измену накнада корисника доставља се корисницима како би могли да изразе своје мишљење пре доношења измена. Свака страна уговорница подстиче надлежне органе своје државе и кориснике да размењују одговарајуће информације о накнадама корисника.

Члан 12.

Принципи по којима се уређује обављање уговореног саобраћаја и одобравање редова летења

1. Одређени авио-превозиоци државе обе стране уговорнице имају правичне и подједнаке могућности за обављање уговореног саобраћаја.

2. Приликом обављања уговореног саобраћаја, одређени авио-превозиоци државе сваке стране уговорнице узимају у обзир интересе авио-превозиоца државе друге стране уговорнице како не би угрожавали саобраћај који наведени авио-превозилац обезбеђује на читавај или делу истих линија.

3. Уговорени саобраћај који обављају одређени авио-превозиоци држава страна уговорница тесно је повезан са потребом за превозом на утврђеним линијама и основни циљ сваког одређеног авио-превозиоца је обезбеђивање капацитета, при оправданом фактору оптерећења, који одговара текућим и оправдано предвиђеним захтевима за превоз путника, робе и поште између територија њихових држава.

4. Одредбе о превозу путника (робе, поште) који се укрцавају или искрцавају на тачкама на утврђеним линијама на територији државе друге стране уговорнице и тачкама на територији треће државе морају да буду у складу са општим принципима да се капацитет односи на:

а) захтеве саобраћаја за и са територије државе стране уговорнице која је одредила авио-превозиоца;

б) захтеве саобраћаја у области кроз коју пролази уговорени саобраћај, након што се у обзир узме и саобраћај који обављају авио-превозиоци држава из те области и

в) захтеве за даља одређишта.

5. Одређени авио-превозиоци државе једне стране уговорнице подносе ред летења на сагласност органима надлежним за ваздушни саобраћај државе друге стране уговорнице, најкасније шездесет (60) дана пре датума отпочињања уговореног саобраћаја на утврђеним линијама. Наведени ред летења садржи податке о врсти саобраћаја, ваздухопловима, фреквенцији и периоду важења. Свака накнадна измена реда летења се подноси најкасније тридесет (30) дана пре датума примене.

6. Ако одређени авио-превозилац државе једне стране уговорнице жели да обавља додатне летове у уговореном саобраћају поред одобреног реда летења, тај авио-превозилац мора да захтева претходно одобрење органа надлежних за ваздушни саобраћај државе друге стране уговорнице. Такви захтеви се најчешће подносе најкасније пет радних дана пре обављања таквих летова.

Члан 13.

Тарифе

1. Тарифе одређених авио-превозилаца на утврђеним линијама између територија држава страна уговорница утврђују се на разумном нивоу, уз дужно поштовање свих релевантних фактора, укључујући трошкове обављања саобраћаја, интерес корисника, оправдану добит, карактеристике услуге (као што је брзина и стандард смештаја), и када је то одговарајуће, тарифе других авио-превозилаца који обављају саобраћај на утврђеним линијама или делу утврђених линија.

2. Органи надлежни за ваздушни саобраћај државе било које стране уговорнице могу да захтевају да се тарифе подносе на сагласност у њиховој одговарајућој форми. Тарифе се подносе најкасније шездесет (60) дана пре датума предложеног за увођење, осим уколико органи надлежни за ваздушни саобраћај не дозволе да се подношење врши у најкраћем могућем року.

3. Ако органи надлежни за ваздушни саобраћај државе било које стране уговорнице захтевају подношење тарифа, иста ступа на снагу тек када буде одобрена. У случају да је рок за подношење скраћен, у складу са ставом 2. овог члана, период у којем се мора доставити обавештење о неслагању је краћи од тридесет (30) дана.

4. Ако се органи надлежни за ваздушни саобраћај не слажу око тарифа које су им поднете на сагласност у складу са одредбама овог члана, спор се решава према одредбама члана 17. овог споразума.

5. Када је предложено да органи надлежни за ваздушни саобраћај државе једне или обе стране уговорнице интервенишу у вези тарифе која је поднета на сагласност, основни циљ такве интервенције је:

а) спречавање неоправдано дискриминаторних тарифа;

б) заштита потрошача од цена које су неоправдано високе или неоправдано рестриктивне, било због злоупотребе доминантног положаја;

в) заштита авио-превозилаца од цена у мери у којој су вештачки ниске због непосредних или посредних државних субвенција;

г) заштите авио-превозилаца од ниских цена, уколико постоји доказ о намери да се елиминише конкуренција.

6. Тарифе које су утврђене према одредбама овог члана остају на снази док се не утврде нове тарифе.

Члан 14.

Достављање статистичких података

Органи надлежни за ваздушни саобраћај државе једне стране уговорнице достављају органима надлежним за ваздушни

саобраћај друге стране уговорнице, на њихов захтев, периодичне извештаје или друге сличне информације у вези са обављањем уговореног саобраћаја.

Члан 15.

Консултације

1. Свака страна уговорница или органи надлежни за ваздушни саобраћај њене државе могу, у било ком тренутку, да захтевају консултације са другом страном уговорницом или органима надлежним за ваздушни саобраћај њене државе.

2. Консултације које захтева једна од страна уговорница или органи надлежни за ваздушни саобраћај њене државе започињу у року од шездесет (60) дана од дана подношења захтева, осим ако се друкчије не договорим.

Члан 16.

Измене и допуне

1. Ако једна или друга страна уговорница процени да би требало изменити и допунити било коју одредбу овог споразума, она може да захтева одржавање консултација са другом страном уговорницом. Те консултације, које се могу обављати директним разговорима или кореспонденцијом, започињу у року од деведесет (90) дана од дана пријема захтева, осим ако се стране уговорнице не договоре о продужетку тог рока.

2. Консултације из става 1. овог члана могу се одржати и између органа надлежних за ваздушни саобраћај.

3. Свака измена и допуна Споразума ступа на снагу када стране уговорнице обавесте једна другу, разменом дипломатских нота да су их спровеле унутрашње процедуре у складу са својим унутрашњим законодавством.

4. Измене и допуне Анекса могу се договорити непосредно између органа надлежних за ваздушни саобраћај држава страна уговорница и ступају на снагу даном постизања договора између органа надлежних за ваздушни саобраћај држава страна уговорница.

Члан 17.

Решавање спорова

1. Ако дође до спора у погледу тумачења или примене овог споразума, стране уговорнице настоје, пре свега, да реше спор преговорима.

2. Ако се решење не постигне непосредним преговорима, стране уговорнице решавају спор дипломатским каналима.

Члан 18.

Престанак важења споразума

1. Свака страна уговорница може, у било ком тренутку, да обавести другу страну уговорницу дипломатским путем, у писменој форми, о својој намери да откаже овај споразум. Обавештење се истовремено доставља Међународној организацији цивилног ваздухопловства. У том случају, Споразум престаје да важи након истека рока од дванаест (12) месеци од дана када друга страна уговорница прими обавештење, осим ако се обавештење о престанку важности не повуче споразумно пре истека тог рока.

2. Ако друга страна уговорница не потврди пријем, сматраће се да је обавештење примљено четрнаестог (14.) дана од дана пријема обавештења од стране Међународне организације цивилног ваздухопловства.

Члан 19.

Усаглашеност са мултилатералним споразумима

Ако неки мултилатерални споразум у области ваздушног саобраћаја ступи на снагу за обе стране уговорнице, стране уговорнице се консултују како би одлучиле да ли је потребно да се измени овај споразум, имајући у виду наведени мултилатерални споразум.

Регистрација

Овај споразум, и све измене и допуне Споразума, региструју се код Међународне организације цивилног ваздухопловства.

Ступање на снагу

Овај споразум ступа на снагу датумом пријема последње дипломатске ноте, којом једна страна уговорница обавештава другу да је спровела унутрашњу процедуру утврђену унутрашњим прописима за ступање споразума на снагу.

Ступањем на снагу овог споразума престаје да важи Споразум о цивилном ваздушном саобраћају између Владе Социјалистичке Федеративне Републике Југославије и Владе Народне Републике Кине, потписан у Београду, 14. априла 1972. године.

У ПОТВРДУ чега су, доле потписани, прописно овлашћени, потписали овај споразум.

САЧИЊЕНО у Београду, дана 17. децембра 2014. године, у два оригинална примерка на српском, кинеском и енглеском језику, при чему су сви текстови подједнако аутентични. У случају разлика у тумачењу, меродаван је текст на енглеском језику.

ЗА ВЛАДУ
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

Потпредседник Владе
и министар грађевинарства,
саобраћаја и инфраструктуре
проф. др Зорана Михајловић, с.р.

ЗА ВЛАДУ
НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ
КИНЕ

Заменик администратора
Управа цивилног
ваздухопловства Кине
Ли Јинг, с.р.

АНЕКС

РАСПОРЕД ЛИНИЈА

А) Одређени авио-превозилац Републике Србије има право да обавља редован међународни ваздушни саобраћај у оба правца на следећим линијама:

Места полетања	Места међуслетања	Места слетања	Места даље
Места у Републици Србији	Два места које слободно одређује	Три места у Народној Републици Кини које слободно одређује	Два места које слободно одређује

Б) Одређени авио-превозилац Народне Републике Кине има право да обавља редован међународни ваздушни саобраћај у оба правца на следећим линијама:

Места полетања	Места међуслетања	Места слетања	Места даље
Места у Народној Републици Кини	Два места које слободно одређује	Три места у Републици Србији које слободно одређује	Два места које слободно одређује

Напомене:

1. Коришћење права пете слободе може да се договори између органа надлежних за ваздушни саобраћај држава страна уговорница.

2. Одређени авио-превозиоци опслужују сва места међуслетања и места даље, без коришћења права пете слободе.

3. Одређени авио-превозилац једне или друге државе стране уговорнице може да изостави слетање у сваком месту, под условом да саобраћај отпочиње на територији државе стране уговорнице која је одредила авио-превозилаца.

4. Места наведена у Распореду линија се не односе на Специјалну административну област Хонг Конг, Специјалну административну област Макао и кинеску провинцију Тајван.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије – Међународни уговори”.

50

На основу члана 112. став 1. тачка 2. Устава Републике Србије, доносим

УКАЗ

о проглашењу Закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Македоније о утврђивању граничне процедуре за железнички гранични прелаз Прешево–Табановце

Проглашава се Закон о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Македоније о утврђивању граничне процедуре за железнички гранични прелаз Прешево–Табановце, који је донела Народна скупштина Републике Србије на Петој седници Првог редовног заседања у 2015. години, 28. априла 2015. године.

ПР број 58

У Београду, 29. априла 2015. године

Председник Републике,
Томислав Николић, с.р.

ЗАКОН

о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Македоније о утврђивању граничне процедуре за железнички гранични прелаз Прешево–Табановце

Члан 1.

Потврђује се Споразум између Владе Републике Србије и Владе Републике Македоније о утврђивању граничне процедуре за железнички гранични прелаз Прешево–Табановце, сачињен у Скопљу 16. фебруара 2015. године, у два оригинална примерка сваки на српском и македонском језику.

Члан 2.

Текст Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Македоније о утврђивању граничне процедуре за железнички гранични прелаз Прешево–Табановце, на српском језику гласи:

СПОРАЗУМ
ИЗМЕЂУ

ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

И

ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ МАКЕДОНИЈЕ

О

УТВРЂИВАЊУ ГРАНИЧНЕ ПРОЦЕДУРЕ

ЗА ЖЕЛЕЗНИЧКИ ГРАНИЧНИ ПРЕЛАЗ

ПРЕШЕВО–ТАБАНОВЦЕ

Влада Републике Србије и Влада Републике Македоније (у даљем тексту: Уговорне стране),

са намером да закључе Споразум о утврђивању граничне процедуре за железнички гранични прелаз Прешево–Табановце (у даљем тексту: Споразум), који утврђује принципе за убрзање граничних процедура у железничком саобраћају,

са циљем скраћивања времена задржавања возова ради повећања конкурентности железничких услуга, договориле су се о следећем:

Одређивање појмова

Члан 1.

Поједини изрази употребљени у овом споразуму имају следеће значење:

1. „Гранична деоница” означава део мреже између граничне железничке станице и државне границе између уговорних страна;
2. „Гранична железничка пруга” означава пругу између граничних железничких станица;
3. „Гранична железничка станица” означава железничку станицу у Зони;
4. „Граничне процедуре” означавају примену свих правила и прописа уговорних страна који се примењују приликом преласка државне границе лица, робе и возних средстава;
5. „Домаћа држава” означава територију уговорне стране, где се спроводе граничне процедуре од стране службеног особља друге уговорне стране;
6. „Мрежа” означава целокупну железничку инфраструктуру којом управља управљач инфраструктуре;
7. „Железничко особље” означава особље које у име управљача инфраструктуре и/или железничког превозника учествује у спровођењу граничних процедура;
8. „Железнички превозник” је правно или физичко лице које је лиценцирано за обављање делатности јавног превоза у железничком саобраћају, сагласно националном законодавству сваке од уговорних страна;
9. „Заједничка гранична железничка станица” означава граничну железничку станицу у Зони, где се заједнички спроводе граничне процедуре;
10. „Зона” означава део територије домаће државе, у којој је службено особље суседне државе овлашћено да спроводи граничне процедуре;
11. „Изјава о граничној мрежи” означава документ који детаљно утврђује општа правила, рокове, процедуре и критеријуме, који се односе на наплату и доделу капацитета инфраструктуре у Зони;
12. „Један продајни шалтер” („One-Stop-Shop”) означава продајно место, где се обављају послови везани за коришћење железничке инфраструктуре у Зони на основу Изјаве о граничној мрежи;
13. „Роба” означава пакете, пртљаг, остале пошиљке и транспортна средства;
14. „Службено особље” означава особље које у име надлежних граничних органа уговорних страна спроводи граничне процедуре на територији домаће и суседне државе, као и у возовима у кретању;
15. „Суседна држава” означава територију државе друге уговорне стране;
16. „Управљач инфраструктуре” означава правно или физичко лице које је одговорно за обављање делатности управљања железничком инфраструктуром, сагласно националном законодавству сваке од уговорних страна.

Предмет споразума

Члан 2.

(1) Предмет споразума је поједностављење спровођења граничних процедура и смањење времена задржавања возова на граничном прелазу у железничком саобраћају које обухвата:

1. Спровођење послова граничних процедура од стране службеног особља једне уговорне стране на територији суседне државе;
2. Успостављање правила о граничним процедурама једне државе у возовима у току вожње на територији друге државе;
3. Утврђивање:
 - 1) граничне железничке станице и заједничке граничне железничке станице,
 - 2) Зоне.

(2) Уговорне стране гарантују следеће:

1. Слободан приступ за железничке превознике, који желе да уђу у Зону ради преласка државне границе, по поједностављеној процедури међусобног прихватања лиценце за обављање јавног железничког превоза, сертификата о безбедности за обављање јавног железничког превоза, дозволе за железничка возила и дозволе за управљање железничким возилима;
 2. Недискриминаторску и фер конкуренцију у смислу слободног приступа за железничке превознике;
 3. Прихватање превозних докумената за путнички и теретни саобраћај који произилазе из примене потврђених међународних конвенција;
 4. Прихватање других међународно признатих докумената за превоз;
 5. Могућност железничких превозника да уговоре сопствене граничне процедуре, кроз закључивање протокола.
- (3) Уговорне стране су сагласне да се на интернет страници управљача инфраструктуре објаве сва документа и процедуре које захтевају надлежни гранични органи и управљачи инфраструктура за прелаз државне границе.
- (4) Уговорне стране су сагласне да њихови управљачи инфраструктуре израде заједничку Изјаву о граничној мрежи, која ће обезбедити:
1. Недискриминаторске поступке за приступ мрежи за железничке превознике за улазак у Зону;
 2. Процедуре за доделу траса;
 3. Недискриминаторске процедуре за инфраструктурне накнаде и наплате;
 4. Процедуре за фер конкуренцију и једноставну наплату од железничких превозника.

Зона

Члан 3.

(1) Зона укључује:

1. просторије у којима службено особље домаће и суседне државе може несметано да обавља своје послове;
 2. колосеке на станичном подручју где су возови под граничном процедуром;
 3. возове у којима се на територији домаће државе или у току вожње воза, на граничној прузи спроводе граничне процедуре службеног особља суседне државе.
- (2) У Зони вршиће се следеће услуге:
1. једног продајног шалтера („One-Stop-Shop”) за коришћење железничке инфраструктуре у Зони;
 2. контроле путника у возу у покрету.
- (3) Зона обухвата:
1. граничне железничке станице Прешево и Табановце;
 2. граничну деоницу између две граничне железничке станице;
 3. граничну деоницу између Прешева и Табановаца за контролу путника у возовима који се крећу;
 4. граничну деоницу између Прешева и Табановаца за кретање теретних возова.
- (4) Заједничка гранична железничка станица је Табановце.

Граничне процедуре у Зони

Члан 4.

(1) У односу на прелазак лица и робе преко државне границе (увоз, извоз и транзит), у Зони се примењује и национално законодавство суседне државе у следећим случајевима:

1. према лицима и са робом који су или потичу из суседне државе (поступа се по истим процедурама и са истим правним последицама као да се налазе на територији суседне државе);
2. приликом предузимања полицијских, царинских или других мера и задржавања лица и робе из тачке 1) овог става, при чему исти обавезно морају бити у складу са протоколом из члана 14. став 1. овог споразума.

(2) До регулисања начина спровођења граничних процедура Протоколом између надлежних граничних органа уговорних страна у складу са чланом 14. став 1. тачка 1) овог споразума, гранични органи домаће државе спроводе граничне процедуре пре граничних органа суседне државе.

(3) Када службено особље домаће државе заврши граничне процедуре и службено особље суседне државе започне граничне процедуре, овлашћења службеног особља домаће државе престају, осим у случају када постоји законски основ да примене овлашћења, уз сагласност надлежних граничних органа суседне државе и у складу са протоколом из члана 14. став 1. овог споразума.

(4) Људска права и право азила предвиђена националним законодавством сваке уговорне стране, адекватно се гарантују и у Зони.

(5) Службено особље граничних органа суседне државе, у обављању својих дужности одговорно је надлежним органима своје државе.

(6) Службено особље граничних органа уговорних страна ће сарађивати међусобно, у складу са протоколима закљученим у складу са чланом 14. став 1. овог споразума.

(7) Службено особље из суседне земље има право на слободан пренос наплаћених финансијских средстава и робе задржане или одузете на територији домаће државе, у складу са националним законодавством суседне државе.

(8) Задржана и одузета роба која се враћа у суседну државу од стране њеног службеног особља при провери излаза, неће бити предмет граничне контроле службеног особља домаће државе.

Граничне процедуре у возовима за превоз путника

Члан 5.

(1) Граничне процедуре, од стране службеног особља уговорних страна ће се спроводити током кретања возова у Зони, или током бављења возова у граничној железничкој станици.

(2) Спољно обезбеђење воза за време бављења у граничној железничкој станици спроводи службено особље домаће државе.

(3) Спровођење граничних процедура у возовима за превоз путника ближе се уређује протоколима између граничних органа уговорних страна у складу са чланом 14. став 1. овог споразума.

Граничне процедуре код возова за превоз робе

Члан 6.

(1) Граничне процедуре у Зони спроводи службено особље уговорних страна.

(2) Спровођење граничних процедура код возова за превоз робе ближе се уређује протоколима између надлежних граничних органа уговорних страна у складу са чланом 14. став 1. овог споразума.

Размена информација

Члан 7.

Размена информација између службеног особља ближе се уређује протоколима између надлежних граничних органа уговорних страна, закљученим у складу са чланом 14. став 1. овог споразума.

Статус службеног особља

Члан 8.

(1) Службено особље суседне државе које је на дужности у Зони, мора носити службене униформе и видљиве службене ознаке, има слободан приступ Зони са одговарајућом опремом и личним наоружањем и има исту заштиту и подршку као и службено особље домаће државе и док је на службеној дужности у Зони за њега важи национално законодавство суседне државе.

(2) Службено особље треба да поседује службене пропуснице за прелазење државне границе, које служе и као посебни документи за идентификацију.

(3) У случају повреде или смрти службеног особља суседне државе, као и у случају губитка ствари које носи са собом (униформа, оружје, итд) док је на дужности, примењује се национално законодавство своје државе.

(4) Изузетно, из става 1. овог члана службено особље инспекцијских органа које је на дужности, има слободан приступ у Зону суседне државе са службеном пропусницом за прелазење државне границе. Остала питања која се односе на статус службеног особља у Зони регулишу се Протоколом између надлежних граничних органа, закљученим у складу са чланом 14. став 1. овог споразума.

(5) По питању кривичних дела или прекршаја почињених против службеног или железничког особља суседне државе, које је на дужности у Зони, примењиваће се национално законодавство домаће државе. Остала питања ће бити регулисана закључивањем протокола из члана 14. став 1. овог споразума.

Објекти за спровођење граничних процедура

Члан 9.

(1) У возовима, железнички превозници без накнаде обезбеђују одељак резервисан за службено особље које је на дужности.

(2) У погледу простора и просторија у Зони додељених граничним органима суседне државе, гранични органи закључују протоколе у складу са чланом 14. став 1. овог споразума, којим ће се, између осталог, регулисати и плаћање најамнина, накнаде за услуге које се пружају, као и одговорност за штету.

(3) Простор и просторије треба да буду означене натписом и државним симболима уговорних страна. Натписи на службеним просторијама треба да буду написани на званичним језицима уговорних страна и на енглеском језику.

(4) За службено особље суседне државе за време док је на дужности, неће се вршити царинске формалности. Предмети за службену употребу, укључујући и моторна возила, које користи службено особље суседне државе у обављању дужности, не подлежу плаћању царине и плаћању пореза и других накнада.

Службене пропуснице за идентификацију службеног и железничког особља

Члан 10.

(1) Службену пропусницу за прелазак преко државне границе, у складу са чланом 8. став 2. овог споразума, издају надлежни органи уговорних страна за период до две године која служи као посебан документ за идентификацију. Период важења мора бити оверен од стране надлежних органа обе уговорне стране. Приликом преласка државне границе, службено и железничко особље, поред пропуснице, обавезно мора поседовати и одговарајући лични документ за идентификацију (личну карту, путну исправу, возачку дозволу). Изглед, садржај и начин издавања ових пропусница дефинисаће се протоколом закљученим у складу са чланом 14. став 1. овог споразума.

(2) Орган који је издао службену пропусницу за прелазак преко државне границе дужан је да одмах поништи важење издате службене пропуснице, уколико лице коме је издата више не обавља дужност у Зони.

(3) Орган који је издао службену пропусницу дужан је да одмах обавести надлежни орган суседне државе о поништавању важења издате службене пропуснице, ради ажурирања података у евиденцији „СТОП ЛИСТЕ” коју сваки надлежни орган води посебно.

(4) Да би се олакшало спровођење железничких процедура, железничко особље које нема службене пропуснице мора бити уписано у Списак особља чији образац је дат у Прилогу 1. овог споразума.

(5) Лица наведена у Списку особља имају право да пређу државну границу у Зони, док су на дужности, као и да остану на територији државе друге уговорне стране, за време обављања својих радних обавеза. Сва лица чија се имена налазе на Списку особља треба да имају документ за идентификацију са фотографијом пасошког формата.

Телекомуникациони уређаји

Члан 11.

Домаћа држава ће без накнаде дати одобрење за постављање телекомуникационих уређаја који су неопходни за рад службеног особља суседне државе у домаћој држави, као и прикључивање ових уређаја на одговарајуће уређаје за надлежне граничне органе уговорних страна. Постављање, одржавање и коришћење ових уређаја регулише се протоколима у складу са чланом 14. став 1. овог споразума, између надлежних граничних органа уговорних страна.

Службено наплаћени новац

Члан 12.

Службено и железничко особље обе уговорне стране има право да новац који се наплати или привремено задржи током обављања дужности у граничној станици или у возу, пренесе преко државне границе и да их врати на територију сопствене државе. Одузимање, тј. привремено задржавање новца доказује се службеним документом – записником који се ставља на увид службеном особљу друге уговорне стране.

Заједничка комисија

Члан 13.

(1) Уговорне стране ће формирати Заједничку комисију (у даљем тексту: Комисију) чији ће задатак бити да обезбеди:

1. Примену овог споразума;
2. Недискриминаторски приступ железничким превозницима у Зони;
3. Окружење за фер конкуренцију;
4. Арбитражу између управљача инфраструктуре и железничких превозника у вези са Изјавом о граничној мрежи;
5. Арбитражу између железничких превозника, који користе железничке граничне објекте;
6. Решавање проблема који проистичу из сарадње граничних органа у Зони;
7. Побољшање граничних услуга;
8. Решавање евентуалних разлика у тумачењу или потешкоћа у примени овог споразума.

(2) Комисија ће се састојати од представника министарства надлежног за послове саобраћаја, министарства надлежног за спољне послове и граничних органа (гранична полиција, царински органи, фитосанитарни органи, ветеринарски органи и др). На састанке Комисије могу бити позвани железнички превозници, управљачи инфраструктуре који су укључени у граничне процедуре и друга стручна лица. Представници железничких регулаторних тела ће бити стални чланови ове комисије.

(3) Комисија ће имати редовне састанке једном годишње, а према потреби може да сазове и ванредне састанке.

(4) На првом састанку, Комисија ће усвојити „Правилник о раду Заједничке комисије за примену Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Македоније о утврђивању граничне процедуре за железнички гранични прелаз Прешево–Табановце”.

Протоколи

Члан 14.

(1) За примену овог споразума, у року од 90 дана од његовог ступања на снагу, биће склопљени следећи протоколи:

1. Протокол између граничних полиција уговорних страна;
2. Протокол између царинских органа уговорних страна;
3. Протокол између фитосанитарних органа уговорних страна;
4. Протокол између ветеринарских органа уговорних страна;
5. Протокол између управљача инфраструктуре за међусобно повезивање мрежа у Зони;
6. Протокол између других органа уговорних страна, уколико је потребно.

(2) У року од 90 дана од ступања на снагу Споразума, управљачи инфраструктуре ускладиће Изјаве о граничној мрежи, које ће бити прилог Изјаве о мрежи управљача инфраструктуре.

Ступање на снагу, измене и допуне и отказивање

Члан 15.

(1) Споразум се закључује на неодређено време и ступа на снагу на дан пријема последњег писаног обавештења, достављеног дипломатским путем, којим се уговорне стране узајамно обавештавају о испуњењу њихових унутрашњих правних процедура потребних за његово ступање на снагу.

(2) Овај споразум може бити измењен и допуњен уз узајамну писану сагласност уговорних страна, а измене и допуне овог споразума ступиће на снагу у складу са поступком из става 1. овог члана.

(3) Свака уговорна страна има право да откаже споразум уз писано обавештење достављено другој уговорној страни дипломатским путем. У том случају Споразум престаје да важи са истеком шест (6) месеци од дана пријема тог обавештења.

У потврду тога, пуномоћници, прописно овлашћени од стране својих влада, потписали су овај споразум.

Потписано у Скопљу, 16. фебруара 2015. године, у два оригинална примерка, сваки на српском и македонском језику, при чему су оба текста једнако веродостојна.

ЗА ВЛАДУ РЕПУБЛИКЕ
СРБИЈЕ
проф. др Зорана Михајловић, с.р.

ЗА ВЛАДУ РЕПУБЛИКЕ
МАКЕДОНИЈЕ
Миле Јанакиски, с.р.

МИНИСТАРСТВО СПОЉНИХ ПОСЛОВА

51

На основу члана 16. став 2. Закона о закључивању и извршавању међународних уговора („Службени гласник РС”, број 32/13),
Министарство спољних послова Републике Србије

ОБЈАВЉУЈЕ

да је Споразум о подстицању и заштити улагања између Републике Србије и Канаде, који је сачињен у Београду 1. септембра 2014. године, ступио на снагу 27. априла 2015. године.

У Београду, 27. априла 2015. године
Министарство спољних послова Републике Србије

52

На основу члана 16. став 2. Закона о закључивању и извршавању међународних уговора („Службени гласник РС”, број 32/13),
Министарство спољних послова Републике Србије

ОБЈАВЉУЈЕ

да ће Споразум између Владе Републике Србије и Савета министара Републике Албаније о узајамној помоћи у спречавању, истраживању и сузбијању царинских прекршаја, који је сачињен у Београду 10. новембра 2014. године, ступити на снагу 1. јуна 2015. године.

У Београду, 21. априла 2015. године
Министарство спољних послова Републике Србије